

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: **X**, narozená dne X
bytem X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupená advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2024, č. j. MV-82829-5/SO-2024

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2024, č. j. MV-82829-5/SO-2024, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2024, č. j. MV-82829-5/SO-2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jako nepřípustné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 2. 3. 2024, č. j. OAM-2161-41/ZR-2021 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

„prvostupňové rozhodnutí“), podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Prvostupňovým rozhodnutím byla podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a podle ustanovení § 87l odst. 3 téhož zákona byla stanovena lhůta k vycestování z území České republiky (dále jen „ČR“) v trvání 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, případně do 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a udělen výjezdní příkaz na 30 dnů od právní moci rozhodnutí, případně na 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně namítala, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí v poučení o opravných prostředcích uvedl, že proti němu nelze podat odvolání a že je proti němu možno podat správní žalobu. Žalobkyně se řídila tímto poučením a správní žalobu podala. Žaloba byla Městským soudem v Praze zamítnuta. Teprve po doručení rozsudku Městského soudu v Praze právní zástupce žalobkyně ověřoval rozhodnou právní úpravu ke dni zahájení správního řízení dne 16. 7. 2021. Na rozdíl od aktuálního znění, ust. § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců v té době výslovně nevylučovalo možnost podání odvolání, proto je proti němu odvolání přípustné. Žalobkyni tedy bylo dáno nesprávné poučení o opravných prostředcích, žalobkyně tak odvolání podala ještě před koncem lhůty v délce 90 dnů podle § 83 odst. 2 správního řádu.
3. Žalobkyně zdůraznila, že odvolání proti rozhodnutí není podle § 81 odst. 1 správního řádu možné pouze v případech, kdy tak výslovně stanoví zákon. Zákon však v rozhodné době možnost odvolání výslovně nevylučoval, odvolání žalobkyně podala řádně a včas, a rozhodnutí žalované je tedy nezákonné, protože odvolání není nepřípustné.
4. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že ze spisového materiálu bylo zjištěno, že proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 3. 2024, č. j. OAM-2161-41/ZR-2021, podala odvolatelka žalobu k Městskému soudu v Praze, přičemž věc byla meritorně projednána a žaloba byla dne 15. 5. 2024 rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 21 A 10/2024-28 pravomocně zamítnuta. Následně po projednání žaloby soudem a zamítnutí žaloby, tj. dne 20. 5. 2024, podala odvolatelka proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v téže věci blanketní odvolání. Vzhledem k tomu, že žalovaná je povinna respektovat právní názor Městského soudu v Praze a v souladu s ustanovením § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je vázána jeho právním názorem, z tohoto důvodu zamítla odvolání jako nepřípustné.
5. K tomu žalobkyně namítla, že ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. se na její případ nevztahuje. Soud nevyslovil zrušující rozsudek nebo nicotnost. Žalobkyně navíc proti rozsudku podala kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a to z toho důvodu, že soud neměl žalobu zamítnout, ale měl ji odmítnout z důvodů nevyčerpání opravných prostředků ve správním řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, navrhla žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

7. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
8. Ve věci bylo sporné, zda odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí bylo přípustné a zda o něm měla žalovaná rozhodnout věcně.
9. Žalovaná při posouzení této otázky vyšla z právního názoru vyjádřeném v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2024, č. j. 21 A 10/2024-28, který žalobu žalobkyně věcně posoudil a následně ji zamítl jako nedůvodnou.
10. Proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2024, č. j. 21 A 10/2024-28, podala žalobkyně kasační stížnost, Nejvyšší správní soud pak rozsudkem ze dne 31. 7. 2024, č. j. 8 Azs 146/2024-44, rozsudek Městského soudu v Praze zrušil.
11. Nejvyšší správní soud uzavřel, že městský soud měl žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 2. 3. 2024, č. j. OAM-2161-41/ZR-2021, správně odmítnout podle § 46 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. a) s. ř. s., Nejvyšší správní soud současně se zrušením napadeného rozsudku žalobu sám podle § 46 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl postupem podle § 110 odst. 1 věty první za středníkem s. ř. s. a věc postoupil k vyřízení odvolání příslušnému odvolacímu správnímu orgánu, kterým je Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců podle § 170a odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
12. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 1. 8. 2021, platilo, že rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v § 37 odst. 1 písm. a), § 37a odst. 1 písm. d), § 37a odst. 2 písm. c), § 46a odst. 1 věť druhé, § 46a odst. 2 písm. c), § 46b odst. 1 věť druhé, § 46b odst. 2 písm. a), § 46d odst. 1 věť druhé, § 46d odst. 2 písm. b), § 46f odst. 1 písm. j), § 46f odst. 2 písm. b), § 46g odst. 1 písm. c), § 46g odst. 2 písm. d), § 56 odst. 1 písm. g), jde-li o skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. h), § 56 odst. 2 písm. a), § 75 odst. 1 písm. e), § 75 odst. 2 písm. e) nebo f), § 77 odst. 1 písm. h) nebo i), § 77 odst. 2 písm. a) nebo f), § 87d odst. 2 písm. c) nebo d), § 87e odst. 1 písm. f) nebo g), § 87f odst. 3 písm. e) nebo f), § 87k odst. 1 písm. a) nebo d) nebo § 87l odst. 1 písm. a), e) nebo f), nabývá právní moci jeho oznámením.
13. Podle § 168 odst. zákona o pobytu cizinců, ve znění zákona č. 274/2021 Sb., kterým se mění zákon o pobytu cizinců (dále jen „zákon č. 274/2021 Sb.“), který nabyl účinnosti dne 2. 8. 2021, dále platilo, že rozhodnutí ministerstva vydané z důvodu uvedeného v § 37 odst. 1 písm. a), § 37a odst. 1 písm. d), § 37a odst. 2 písm. c), § 46a odst. 1 věť druhé, § 46a odst. 2 písm. c), § 46b odst. 1 věť druhé, § 46b odst. 2 písm. a), § 46d odst. 1 věť druhé, § 46d odst. 2 písm. b), § 46f odst. 1 písm. j), § 46f odst. 2 písm. b), § 46g odst. 1 písm. c), § 46g odst. 2 písm. d), § 56 odst. 1 písm. g), jde-li o skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. h), § 56 odst. 2 písm. a), § 75 odst. 1 písm. e), § 75 odst. 2 písm. e) nebo f),

- § 77 odst. 1 písm. h) nebo i), § 77 odst. 2 písm. a) nebo f), § 87d odst. 2 písm. c) nebo d), § 87e odst. 1 písm. f) nebo g), § 87f odst. 3 písm. e) nebo f), § 87k odst. 1 písm. a) nebo d) nebo § 87l odst. 1 písm. a), e) nebo f), a rozhodnutí ministerstva podle § 155b odst. 4 nabývají právní moci jejich oznámením a nelze proti nim podat odvolání.
14. Podle čl. II odst. 1 zákona č. 274/2021 Sb. platí, že řízení podle zákona č. 326/1999 Sb. zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne pravomocně neskončené se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posoudí podle zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
15. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 15. 7. 2021 ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 87l odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců bylo žalobkyni doručeno 30. 7. 2021. V prvostupňovém rozhodnutí v části poučení bylo uvedeno, že *„toto rozhodnutí podle ust. 168 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. nabývá právní moci jeho oznámením, tedy doručením jeho písemného vyhotovení účastníku řízení nebo jeho zástupci, je-li zastoupen. Z tohoto důvodu proti němu nelze podat odvolání.“*
16. Řízení z moci úřední je podle § 46 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi doručením oznámení nebo ústním prohlášením. Žalobkyni bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno dne 30. 7. 2021, v tento den tak došlo k zahájení správního řízení. Na věc žalobkyně proto dopadá přechodné ustanovení podle čl. II odst. 1 zákona č. 274/2021 Sb. Protože správní řízení bylo zahájeno před 2. 8. 2021, kdy zákon č. 274/2021 Sb. nabyl účinnosti, dokončí se podle zákona o pobytu cizinců ve znění do 1. 8. 2021. Podstatné je proto dále to, zda již § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění do 1. 8. 2021, vyloučil možnost podat odvolání proti v něm uvedeným rozhodnutím. Podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění do 1. 8. 2021, sice nabývá rozhodnutí právní moci oznámením, to však neznamená, že by proti němu nebylo možné podat odvolání. Pravidlo obsažené v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, ve znění do 1. 8. 2021, totiž o přípustnosti odvolání nic nestanoví. Stanoví jen výjimku z obecného pravidla obsaženého v § 73 odst. 1 správního řádu, podle kterého je v právní moci rozhodnutí, jež bylo oznámeno a proti němuž nelze podat odvolání. Tato úprava ale nepředstavuje žádnou výjimku z jiných obecných pravidel obsažených v § 81 odst. 1 správního řádu (účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak), v § 152 správního řádu (proti rozhodnutí ústředního správního úřadu lze podat rozklad, pro nějž zpravidla platí ustanovení správního řádu o odvolání) a v § 170b odst. 1 zákona o pobytu cizinců (proti rozhodnutí ministerstva lze podat odvolání ke komisi – obecně podle správního řádu by byl možný rozklad k ministru vnitra). Sám zákon o pobytu cizinců u řady rozhodnutí právo podat odvolání vylučuje (§ 87z odst. 3, § 88aa odst. 3, § 117f odst. 3, § 123 odst. 5, § 124 odst. 2 a 3 atp.), a to zpravidla formulací *„odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné“*. Tak však v případě rozhodnutí podle § 168 odst. 3 tohoto zákona neučinil.
17. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 Azs 192/2020-21, dovodil, že zákonodárce zakotvil v § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců zvláštní úpravu, podle které rozhodnutí žalovaného nabývá právní moci oznámením účastníkovi, avšak právní moc nemá žádný vliv na právo podat proti tomuto rozhodnutí odvolání (shodně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2020, č. j. 6 Azs 140/2020-27, ze dne 3. 9. 2020, č. j. 2 Azs 206/2020-15, ze dne 16. 9. 2020, č. j. 1 Azs 211/2020-33, nebo ze dne 25. 9. 2020, č. j. 8 Azs 84/2020-43).

18. Podle § 83 odst. 2 správního řádu v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.
19. Z uvedeného vyplývá, že proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo odvolání přípustné, žalovaná tedy postupovala nesprávně, když odvolání žalobkyně zamítla jako nepřípustné. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 5. 3. 2024, žalobkyně podala odvolání dne 20. 5. 2024, když se řídila nesprávným poučením správního orgánu, podle § 83 odst. 2 správního řádu tak odvolání podala včas.
20. Konečně lze přisvědčit i žalobkyni, že v projednávaném případě nebyla žalovaná striktně vzata (ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.) vázána závazným právním názorem Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 15. 5. 2024, č. j. 21 A 10/2024-28, neboť nešlo o zrušující rozsudek ani rozsudek vyslovující nicotnost napadeného rozhodnutí.
21. Žalovaná v dalším řízení odvolání žalobkyně věcně posoudí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná vysloveným právním názorem soudu vázána. Soud pro úplnost dodává, že lze rozhodnout jedním rozhodnutím o tomto odvolání i o věci postoupené rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2024, č. j. 8 Azs 146/2024-44, neboť jde o opravné prostředky proti témuž prvostupňovému rozhodnutí.
22. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto má proti žalované právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a dále z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d)], paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů (§ 13 odst. 4) a částkou 1 428 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť zástupce je registrován k placení DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady zastoupení advokátem tak činí 8 228 Kč a náklady řízení celkem 11 228 Kč, žalovaná je povinna nahradit je žalobkyni ve 30 denní lhůtě k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně